

Wreszcie, skarżąca zarzuca naruszenie prawa proceduralnego z zakresu przejrzystości i ochrony prawnej oraz naruszenie prawa dostępu do akt.

dokonała błędnej wykładni art. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 2148/96⁽²⁾; posiłkowo podnoszone jest naruszenie zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2009 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-469/09)

(2010/C 24/109)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias i S. Papaioannou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności w całości zaskarżonej decyzji Komisji;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze na decyzję Komisji C(2009) 7044 z dnia 24 września 2009 r. wyłączającą z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 257, s. 28) Republika Grecka podnosi dwa zarzuty odnośnie do obciążających ją korekt finansowych.

W pierwszym zarzucie, który dotyczy sektora przetwórstwa owoców i warzyw (pomidory), skarżąca podnosi, że dokonano niewłaściwej wykładni i zastosowania art. 28 ust. 1 lit. f) i ust. 2, art. 31 ust. 1 i 2 oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1535/2003⁽¹⁾ i wytycznych AGRI 5330/97, 17933/2000 i 63983/2002 w sprawie korekt finansowych, ponieważ w tym sektorze wszystkie kluczowe kontrole zostały przeprowadzone w wystarczającym zakresie, a jedynie przy dodatkowych kontrolach wystąpiły niedociągnięcia.

W drugim zarzucie, który dotyczy sektora składowania ryżu w magazynach państwowych, podnoszone jest, że korekty dokonano bez ważnej podstawy prawnej, gdyż Komisja Europejska

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1535/2003 z dnia 29 sierpnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w zakresie systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych (Dz.U. L 218 z 30.8.2003, s. 14).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2148/96 z dnia 8 listopada 1996 r. ustanawiające zasady oceny i monitorowania publicznych zapasów interwencyjnych produktów rolnych (Dz.U. L 288 z 9.11.1996, s. 6).

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2009 r. — medi przeciwko OHIM (medi)

(Sprawa T-470/09)

(2010/C 24/110)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: medi GmbH & Co. KG (Bayreuth, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Lindner i D. Terheggen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 1 października 2009 r. w sprawie R 692/2008-4 w zakresie, w jakim odwołanie zostało oddalone;

— stwierdzenie nieważności odrzucenia zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 5 378 021 OHIM z dnia 26 lutego 2008 r.;

— dopuszczenie publikacji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 5 378 021 w całości;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „medi” dla towarów i usług z klas 1, 3, 5, 9, 10, 17, 35, 38, 39, 41, 42 i 44 (zgłoszenie nr 5 378 021)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylenie decyzji eksperta

Podniesione zarzuty: błędne zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾ z uwagi na istnienie wymaganego charakteru odróżniającego dla rozpatrywanego znaku towarowego

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2009 r. — Oetker Nahrungsmittel przeciwko OHIM — Bonfait (Buonfatti)

(Sprawa T-471/09)

(2010/C 24/111)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG (Bielefeld, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat F. Graf von Stosch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Bonfait BV

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 2 października 2009 r. w sprawie R 340/2007-4 dotyczącej sprzeciwu nr B 871 121;

— obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Buonfatti” dla towarów z klas 29 i 30 (zgłoszenie nr 3 939 915)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Bonfait BV

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: W szczególności zarejestrowany dla Beneluxu słowny znak towarowy

„Bonfait” nr 393 133 i graficzny wspólnotowy znak towarowy „Bonfait” nr 648 816 dla towarów z klas 29 i 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie zgłoszenia

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009,⁽¹⁾ ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2009 r. — SP przeciwko Komisji

(Sprawa T-472/09)

(2010/C 24/112)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: SP SpA (Brescia, Włochy) (przedstawiciel: G. Belotti, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie COMP/37.956 — Pręty zbrojeniowe do betonu; nowa decyzja C (2009) 7492 wersja ostateczna z dnia 30 września 2009 r.

Zarzuty i główne argumenty

Wydaną w dniu 17 września 2002 r. decyzją Komisja zakończyła postępowanie, które zostało wszczęte najpóźniej w październiku 2000 r. w drodze przeprowadzonych bez uprzedzenia kontroli w pewnych włoskich przedsiębiorstwach hutniczych; w decyzji tej Komisja stwierdziła uczestnictwo tych przedsiębiorstw w niezgodnym z prawem kartelu w rozumieniu art. 65 traktatu EWWiS w okresie od dnia 6 grudnia 1989 r. do lipca 2000 r. Decyzja ta została zaskarżona przez wszystkie przedsiębiorstwa, do których została skierowana, w tym także przez obecną skarżącą.

Skarga ta została oparta na tym, że Komisja wydała pierwszą decyzję przyjmując za podstawę prawną art. 65 EWWiS, choć ten już nie obowiązywał w dniu wydania decyzji, ponieważ wygasł pięć lat wcześniej.